

[Arbejdsministeren]

direktøren har sagt, idet jeg ikke altid mener, at mine argumenter gør tilstrækkeligt indtryk på hr. Bertel Haarder. Medicinaldirektøren sagde, at det ikke er arbejdsmiljøloven, der er problemet, det er et nyt system for arbejdstilrettelæggelsen af arbejdet på sygehuse, som de offentlige arbejdsgivere har ønsket gennemført.

Så en bemærkning til fru Lone Dybkjær, jeg glemte før. Jeg er 100 pct. enig med fru Lone Dybkjær og hr. Bertel Haarder, når de siger, at en af vanskelighederne ved de kurser, der har været afholdt, er, at de har været for lidt relevante for de mennesker, der har deltaget, og at det derfor er vigtigt, at vi kommer væk fra noget af det centrale formynderi – for nu at bruge et af hr. Bertel Haarders udtryk – der har været praktiseret ved tilrettelæggelsen af disse kurser. Jeg synes, det ville være udmærket, hvis man overlod det til hver branche at udforme sine egne kurser, sådan at der var en almen del fælles for alle og en mere specifik del for de enkelte ansættelsesområder.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Det er fuldstændig rigtigt, at det ikke er arbejdsmiljøloven, som har krævet, at der skulle ansættes så og så mange, og det er fuldstændig rigtigt, at det ikke er arbejdsministeren, der har indgået overenskomsterne på sundhedsområdet. Det har jeg heller aldrig sagt. Men arbejdsmiljøloven nødvendiggjorde altså nye arbejdstidsbestemmelser, og de blev altså i hvert fald af den ene part på sundhedsområdet brugt som brækjern for fremskaffelse af et helt utroligt antal nye stillinger, som jeg synes kunne være brugt bedre. Det var det, jeg sagde i formiddags, og det tror jeg man må give mig ret i.

Arbejdsmiljøloven, cirkulærene og dermed arbejdsministeren er desværre kommet til at optræde som en hund i et spil kegler og er blevet misbrugt af parterne – det er ikke arbejdsministeren, der er blevet misbrugt, nej, reglerne er blevet misbrugt af nogle parter på arbejdsmarkedet som brækjern til at skabe voldsomme fordrydelser. Det tror jeg ikke man kan bestride. Så vidt jeg ved, var det netop det, arbejdsministeren gav fru Lone Dybkjær ret i, for hun brugte en lignende formulering. Og det var faktisk det, jeg sagde

i formiddags, hvis ministeren læser efter i referatet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af:

Forslag til lov om film.

(Lovforslag nr. L 143. Fremsat 26/2 82).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jimmy Stahr (S):

Jeg vil gerne starte denne førstebehandling med at takke ministeren for et, synes jeg, meget godt stykke arbejde. Jeg synes også, at den betænkning, der foreligger, giver os et godt arbejdsinstrument i hånden, når vi skal behandle forslaget til filmlov i udvalget.

Med denne lov får vi, i øvrigt for første gang, en egentlig filmlov i Danmark. Hidtil har vi haft en lov, der overvejende lagde vægt på biograferne, og så kom filmen selvfølgelig også med. Her er det lige fra første paragraf filmen og filmkunsten, det drejer sig om; men man kan sige, at biograferne selvfølgelig også kommer med lidt længere hene. Det betyder også, at vi har fået en målætning for film og filmkunst i bemærkningen om, at under denne lov hører alle former for levende billeder undtagen fjernsynet. Men jeg må nok sige, at sådan som jeg har forstået fremsættelsen, er der, når det drejer sig om video, først og fremmest tale om teknik og optagelses- og fremvisningsform. Jeg er helt sikker på, at på et eller andet tidspunkt – det vil jeg da også tro at ministeren